

■ ΛΗΔΑ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Σ' ένα αλλιώτικο εικαστικό τοπίο

Του Χάρη Σαββόπουλου,
κριτικού της τέχνης

Μια από τις σημαντικότερες εκπροσώπους της μεταπολιτευτικής περιόδου της σύγχρονης ελληνικής τέχνης, παρουσιάζει στην γκαλερί της Λόλας Νικολάου, έργα των τελευταίων δέκα, περίπου, χρόνων.

Η Λήδα Παπακωνσταντίνου επέλεξε εύστοχα τα έργα της, έτσι ώστε να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του συγκεκριμένου εκθεσιακού χώρου με αποτέλεσμα ως σύνολο να ανταποκρίνονται στις εικαστικές της αναζητήσεις και τους προβληματισμούς. Ταυτόχρονα κατέστησε διαυγές πως τόσο στα έργα των δύο διαστάσεων όσο και σε εκείνα των τριών, ακόμα και σε εκείνα που διαφοροποιούνται μεταξύ τους τεχνικά ή αισθητικά, υπάρχει ένας ενιαίος και κοινός παρονομαστής, ο συντελεστής, δηλαδή, της ύπαρξής τους.

Για τη Λήδα Παπακωνσταντίνου είναι το στοιχείο της εσωτερικής αναγκαιότητας, στοιχείο που μεταπλάθει εξαιρετα όλες τις ωδίνες της έκφρασης σε εικόνες και αντικείμενα, οπτικές και εννοιολογικές ενότητες. Η εσωτερική αναγκαιότητα δίνει να ακολουθεί τη φυσιολογία της εντυπωσιακής δοκιμασίας για τη καλλιτέχνη που δοκιμάζει κάθε φορά, σε κάθε ενότητα, σε κάθε έργο, να εκφράσει την έσχατη απαίτηση της Φύσης για να καταστεί ενδόμυχη περιοχή του πνεύματος. Παράδειγμα: τα έργα με τίτλο «Εργόχειρα», εγκατάσταση με το στρώμα και το εκκρεμές ή οι

«μαύρες» κατασκευές στην είσοδο της γκαλερί και φυσικά τα έργα με τα φτερά εντόμων.

Δηλαδή, αντί της απλής χρυσής κλωστής, χρησιμοποιεί το φυσικά επεξεργασμένο χρυσό νήμα που στολίζει στις Ινδίες το κεφάλι της νύφης, αντί επεξεργασμένου μετάλλου, το επιμεταλλωμένο ξύλο κ.ά.

Η Λήδα Παπακωνσταντίνου καταθέτει με συνέπεια, μια σημαίνουσα εικαστική πρόταση, αρκετά ιδιαίζουσα, με έντονα τα προσωπικά στοιχεία. Τα νοήματά της καθαρά και διαυγή, κυρίως όμως, είναι πάντα σε διαρκή εγρήγορση, ώστε να αποφύγει το διαρκώς μεταβαλλόμενο περίβλημα

των αξιών της εποχής, εστιάζοντας την προσπάθειά της σε διαρκείς πολιτισμικές αξίες και διαδικασίες. Το ίδιο σταθερή και επίμονη είναι στη χρήση φυσικών υλικών που γνωρίζει πάρα πολύ καλά το ειδικό τους βάρος στην εικαστική σύνθεση. Τα εντάσσει έντεχνα και με ουσιαστική λειτουργία μέσα στο έργο της αποδίδοντας τους σχεδόν πάντα τη φυσική τους διάσταση.

Ο Ερωτας, η Ζωή, η Φύση, το Τέλος, η Διαδικασία, το Πάθος, τίθενται μέσα από τη μέγιστη υπαρξιακή τους διάσταση, στην οποία επικάθεται διακριτικά η παρουσία του φύλου της, ως ιδεολογικό περιβάλλον. Αναμφίβολα είναι ένας πολύ δύσκολος και επικίνδυνος δρόμος και άλλο τόσο γοητευτικός και γεμάτος εκπλήξεις. Φωτεινός και πυρακτωμένος, μαγνητίζει την καλλιτέχνη, επιφανή εκπρόσωπο όσων περιώθηκαν από τη γενιά της. Εκείνων

Ένα από τα γλυπτά έργα της Λήδας Παπακωνσταντίνου η οποία εκθέτει στην γκαλερί της Λόλας Νικολάου

Ξύλο επιχρυσωμένο πάνω σε βελούδο από την Ινδία

που ακόμα επιμένουν να περνούν στην άλλη μεριά του καθρέφτη.